

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΞ΄ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Αγαπητές/οί συνάδελφοι,

Οι ημέρες του Πάσχα τελείωσαν κι εμείς επιστρέφουμε στη δική μας «διαφορετική» κανονικότητα, συνεχίζοντας, την επαφή και την επικοινωνία με τα παιδιά της τάξης μας και με τους γονείς τους.

Η επικοινωνία αυτή πήγασε από την πρώτη στιγμή της καραντίνας, ως ανάγκη των νηπιαγωγών, ενισχύοντας τόσο τις σχέσεις που είχαν αναπτύξει με τα παιδιά της τάξης τους, όσο και τον κοινωνικό ρόλο του Νηπιαγωγείου ευρύτερα. Οι εκπαιδευτικοί είτε ατομικά, είτε ως σχολική μονάδα, έχουν ήδη επιλέξει τον τρόπο που είναι πιο οικείος σε αυτούς, για να επικοινωνήσουν με τα παιδιά τους.

Μία νέα μορφή εξ΄ αποστάσεως εκπαίδευσης, η σύγχρονη, ήρθε στο προσκήνιο για τα νηπιαγωγεία. Όποια μορφή εξ΄ αποστάσεως εκπαίδευση ακολουθήσουμε, θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας, ότι στόχος μας είναι η διατήρηση της ζεστής παιδαγωγικής σχέσης με τα παιδιά μας και **ΟΧΙ** να κάνουμε μάθημα.

Πάντα θα πρέπει να έχουμε κατά νου, ότι η εξ΄ αποστάσεως εκπαίδευση, προτείνεται στην παρούσα χρονική στιγμή, ως τρόπος διαχείρισης της κρίσης και δεν μπορεί σε καμία περίπτωση, ειδικά στο Νηπιαγωγείο, να αντικαταστήσει τη διά-ζώσης εκπαίδευση.

Για όσο διάστημα συνεχιστεί αυτή η διαφορετικής μορφής επικοινωνία, καλό θα είναι να λάβουμε υπόψη μας τα εξής:

Α΄ Σε σχέση με τη **σύγχρονη** εξ΄ αποστάσεως εκπαίδευση:

- Μπορούμε να την εφαρμόζουμε εναλλάξ με την ασύγχρονη, από μία έως δύο φορές την εβδομάδα.
- Ανάλογα με τη δραστηριότητα, η διάρκειά της θα είναι μεταξύ μίας έως μιάμισης ώρας το πολύ, διότι τα παιδιά δεν θα μπορούν να είναι περισσότερη ώρα καθηλωμένα.
- Μπαίνοντας στην «καινούρια μας τάξη», «ξεναγούμε» τα παιδιά στο χώρο. Τους εξηγούμε πώς λειτουργούν τα εικονίδια που είναι στην οθόνη τους και τι μπορούν να κάνουμε με αυτά.
- Όπως με κάθε ομάδα παιδιών, έτσι και τώρα με την διαφορετική μας τάξη, βάζουμε τους κανόνες: Δε μιλάμε όλοι μαζί (εμείς μπορούμε να τους έχουμε κλείσει τα μικρόφωνα), σηκώνουμε το χέρι μας για να μιλήσουμε (τους δείχνουμε το σχετικό εικονίδιο).
- Μπορούμε να ζητήσουμε από τους γονείς πριν μπουκ στην τάξη μας, τα παιδιά να γράψουν μόνα τους το όνομά τους στο πληκτρολόγιο.
- Ενημερώνουμε τους γονείς, ότι όποιος επιθυμεί ή δεν επιθυμεί να κάνει χρήση της κάμερας, μπορεί να το γράψει στο παράθυρο του διαλόγου (chat) και να πατήσει το ανάλογο εικονίδιο της κάμερας.

- Εμείς θέτουμε το παιδαγωγικό πλαίσιο και δε δεχόμαστε παρεμβάσεις από τους γονείς, οι οποίοι λόγω της ηλικίας των μαθητών μας, παρευρίσκονται στην επικοινωνία μας, για να βοηθήσουν τα παιδιά τους.
- Έχουμε ορίσει συγκεκριμένη μέρα και συγκεκριμένη ώρα που θα βρισκόμαστε.
- Καθορίζουμε τη διάρκεια της συνάντησης από την αρχή.
- Υπάρχει η δυνατότητα οπτικής επαφής και ήχου, οπότε μπορεί να λειτουργήσει ως «παρεούλα».
- Στόχος μας είναι να υπάρχει διάδραση μεταξύ νηπιαγωγού και παιδιών, για αυτό θα πρέπει με διάφορους τρόπους να δίνεται ο λόγος στα παιδιά και να αποφεύγουμε το μονόλογο της/του νηπιαγωγού.
- Τι μπορούμε να κάνουμε αυτή την ώρα. Μπορούμε να: Λέμε την καλημέρα μας. Όποιο παιδί θέλει, να μας λέει τα νέα του. Να τα ρωτάμε πώς περνάνε, να μας περιγράφουν τι κάνουν στο σπίτι. Μπορούν να παίξουν με τις εκφράσεις του προσώπου τους, να δείξουν στα υπόλοιπα παιδιά μια κατασκευή που έκαναν, ένα παιχνίδι, μια ζωγραφιά. Μπορούμε να τους διαβάσουμε ένα παραμύθι, να τους ζητήσουμε να το ζωγραφίσουν και να μας το δείξουν στην επόμενη συνάντησή μας. Μπορούμε να τους παίξουμε μια μικρά παράσταση κουκλοθέατρου. Να πούμε αινίγματα, να τραγουδήσουμε, να τους λέμε μια ιστορία και να την κάνουν με παντομίμα (έχοντας πάντα βάλει τα σχετικά όρια).
- Στην αρχή δουλεύουμε με τα πιο απλά εργαλεία. Δε χρειάζεται να χρησιμοποιήσουμε τα διάφορα εικονίδια που περιπλέκουν τη λειτουργία της τάξης. Όταν νιώσουμε ότι έχουμε εξοικειωθεί και είμαστε σε θέση να προχωρήσουμε, χρησιμοποιώντας τις πιο σύνθετες δυνατότητες της εφαρμογής, τότε μπορούμε-αν θέλουμε- να κάνουμε το επόμενο βήμα.

Β' Σε σχέση με την **ασύγχρονη** εξ' αποστάσεως εκπαίδευση

- Έχουμε πάντα στο μυαλό μας, ότι δεν κάνουμε μάθημα, αλλά διατηρώντας την επαφή και την επικοινωνία με τα παιδιά μας, τα υποστηρίζουμε συναισθηματικά, ενισχύοντας την κοινωνικο-συναισθηματική τους ανάπτυξη.
- Δε χρειάζεται να στέλνουμε πολύ υλικό, αλλά λίγο και ουσιαστικό.
- Οι δραστηριότητες που προτείνουμε να είναι ανοικτού τύπου.
- Να αποφεύγονται οι φωτοτυπίες- φυλλάδια κλειστού τύπου.
- Να υπάρχει εναλλαγή προτεινόμενων δραστηριοτήτων.
- Μέσα από τις δραστηριότητες, να δίνεται η δυνατότητα στους γονείς να ασχοληθούν δημιουργικά με τα παιδιά τους, να παίξουν, να χαρούν.
- Η συχνότητα της επικοινωνίας (όπως και στη σύγχρονη) να είναι σταθερή και να έχει κοινοποιηθεί στους γονείς και στα παιδιά, ώστε τα παιδιά να έχουν ένα «πρόγραμμα».

- Σε συνδυασμό με τη σύγχρονη, να υπάρχει μια «ρουτίνα». Π.χ. κάθε ηλεκτρονική δανειστική βιβλιοθήκη, κάθεδραστηριότητες με συνταγές μαγειρικής, κάθε..... δραστηριότητες με έργα τέχνης.
- Να μην αποστέλλονται δραστηριότητες κάθε μέρα, έτσι ώστε να υπάρχει χρονικό περιθώριο να γίνουν.
- Να θυμόμαστε, ότι οι γονείς δεν είναι εκπαιδευτικοί. Ας συναισθανθούμε, ότι μπορεί να έχουν και άλλα παιδιά σε άλλες βαθμίδες, να μην έχουν πολλούς υπολογιστές στο σπίτι, να έχουν προβλήματα με την εργασία τους και μια σειρά από άλλα ζητήματα να διαχειριστούν και να μην μπορούν να κάθονται καθημερινά με τα παιδιά τους για να κάνουν τις εργασίες που τους στέλνει η/ο νηπιαγωγός τους. Ας τους το κάνουμε πιο ευχάριστο όλο αυτό, με το να τους στέλνουμε δραστηριότητες ανά δύο, ανά τρεις ημέρες. Και να έχουμε επίσης υπόψη μας, ότι δεν υπάρχει σε όλα τα σπίτια η δυνατότητα εκτύπωσης.
- Για να διευκολύνουμε τους γονείς, δε στέλνουμε μία ατελείωτη λίστα από δραστηριότητες και συνδέσμους, για να πλοηγηθούν μόνοι τους. Η πιο φυσική αντίδραση είναι να τους φανούν πολλά και να τα παρατήσουν. Επιλέγουμε και στέλνουμε συγκεκριμένο υλικό.
- Αυτό σημαίνει ότι εμείς προηγουμένως έχουμε επεξεργαστεί το προτεινόμενο υλικό που θα τους στείλουμε, λαμβάνοντας πάντα υπόψη μας τις βασικές αρχές της ασφαλούς πλοήγησης στο Διαδίκτυο.
- Ο λόγος μας θα πρέπει να είναι απλός, λιτός, σαφής και κατανοητός.
- Ο τρόπος προτροπής μας προς τα παιδιά, για να κάνουν τη δραστηριότητα, για να ενισχυθεί η επικοινωνία μαζί τους, θα πρέπει να είναι ενθαρρυντικός , ελκυστικός και σε πιο προσωπικό ύφος.
- Να ζητάμε, όσοι από τους γονείς μπορούν και επιθυμούν, να μας στέλνουν τα έργα των παιδιών τους, ώστε να νιώσουν τα παιδιά πιο έντονα την επικοινωνία με την/τον νηπιαγωγό τους.
- Να υπάρχει σχετική ανατροφοδότηση από εμάς, η οποία θα παίζει το ρόλο της ενίσχυσης της συναισθηματικής ικανοποίησης των παιδιών και της διατήρησης της επικοινωνίας μας.
- Να τους προτείνουμε να δημιουργήσουν ένα φάκελο ή ένα κουτί, στο οποίο θα βάλουνε μέσα όλες τις δραστηριότητες που θα κάνουμε το διάστημα αυτό (μπορούμε να αποφασίσουμε όλοι μαζί πώς θα το ονομάσουμε) και όταν με το καλό ξαναγυρίσουμε στο σχολείο, αυτός ο φάκελος να είναι η γέφυρα σύνδεσης σπιτιού- σχολείου.
- Για όσους γονείς- παιδιά δεν υπάρχει η δυνατότητα ηλεκτρονικού υπολογιστή, ώστε να λαμβάνουν τις δραστηριότητες- προτάσεις μας, μπορούμε με τηλεφωνική επικοινωνία, να προτρέπουμε το παιδί να κάνει κάποιες δραστηριότητες, τις οποίες θα τις φέρει στο σχολείο όταν επιστρέψουμε.

- Γνωρίζουμε πολύ καλά ποιος είναι ο σκοπός της Προσχολικής Εκπαίδευσης. Καλό θα είναι σε όσους γονείς εκφράζουν την ανησυχία, για το κατά πόσο τα παιδιά τους θα είναι σε θέση να πάνε στην Α΄ Δημοτικού, να τους τονίσουμε πως το σημαντικότερο στην κατάσταση που βιώνουμε είναι να ενισχυθεί η συναισθηματική ανάπτυξη των παιδιών και η ψυχική ισορροπία τους , ώστε όταν «βγούμε» από το σπίτι, να έχουμε τις όσο το δυνατόν λιγότερες συναισθηματικές απώλειες.

«ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ», δυναμώνουμε τις σχέσεις μας και χτίζουμε γέφυρες για -όταν με το καλό - **«ΓΥΡΙΣΟΥΜΕ ΣΧΟΛΕΙΟ»**.

Νικολούδη Τριανταφυλλιά

Σ.Ε.Ε. ΠΕ 60

4^ο ΠΕ.Κ.Ε.Σ. Αττικής